

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
De heer drs. M.J.M. Verhagen
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

Datum 2 oktober 2012
Betreft Verordening elektronische identificatie (COM(2012)238)
Kenmerk 150924.05u

Geachte heer Verhagen,

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis der Koningin heeft met belangstelling kennis genomen van de brief van de minister van Economische Zaken Landbouw en Innovatie d.d. 3 september 2012 in antwoord op de commissiebrief d.d. 4 juli 2012 (**33331, B**).¹ De commissie heeft in reactie op de brief van de regering nog enkele aanvullende vragen en opmerkingen.

De regering bevestigt in deze brief dat met de keuze voor de formulering dat elektronische identificatiemiddelen moeten zijn afgegeven door, namens of onder verantwoordelijkheid van de aanmeldende lidstaat, de ontwerpverordening inderdaad in potentie de wederzijdse erkenning van bepaalde private elektronische identificatiemiddelen uitsluit, die op grond van nationale wetgeving online toegang zouden kunnen verschaffen tot overheidsdiensten. De regering verbindt hier geen conclusies aan, anders dan dat zij aangeeft dat het doel van het kabinet is dat wederzijdse erkenning zich in de praktijk ook uitstrekt tot andere oplossingen voor identificatie dan die gebaseerd zijn op gekwalificeerde certificaten.

De commissie acht het een ongewenste ontwikkeling dat de wederzijdse erkenning van private elektronische identificatiemiddelen in potentie wordt uitgesloten. Dit kan de belangen van private aanbieders van elektronische identificatiemiddelen op de Nederlandse en Europese markt schaden. Hun elektronische identificatiemiddelen met de daaraan verbonden dienstverlening zullen immers minder interessant worden voor burgers en bedrijven, omdat zij deze niet ook kunnen gebruiken voor hun communicatie met de overheid. Hun marktaandeel kan hierdoor in belangrijke mate beperkt worden. Hierdoor zullen de vrije marktwerking en concurrentiemogelijkheden van private aanbieders op een negatieve wijze beïnvloed worden. Verder zullen private aanbieders minder gestimuleerd worden tot innovatieve productontwikkeling omdat de marktpotentie immers door deze formulering in de ontwerpverordening beperkt wordt. De commissie verzoekt de regering dan ook niet akkoord te gaan met deze formulering.

¹ Zie ook dossier **E120015** op www.europapoort.nl

Verder ziet de commissie graag een nadere gemotiveerde onderbouwing van het doel dat het kabinet zich heeft gesteld, namelijk dat de wederzijdse erkenning zich ook uitstrekt tot andere oplossingen voor elektronische identificatie dan die welke gebaseerd zijn op gekwalificeerde certificaten. Daarnaast vraagt de commissie zich af hoe de regering deze doelstelling denkt te kunnen realiseren. Moet het niet aan de vrije markt worden overgelaten of al of niet gekozen wordt voor de verdere ontwikkeling, realisatie en het gebruik van elektronische identificatiemiddelen die gebaseerd zijn op gekwalificeerde certificaten? Ten tijde van de totstandkoming van de Europese richtlijn elektronische handtekening werden gekwalificeerde certificaten bepaald niet op grote schaal gebruikt. Inmiddels zijn we bijna 15 jaar verder en begint zich nu een ontwikkeling af te tekenen dat het gebruik van gekwalificeerde certificaten juist wel op grote schaal gaat plaatsvinden. De commissie verzoekt het kabinet de ontwikkeling van de soort elektronische identificatiemiddelen niet actief te beïnvloeden. Daar is immers geen publiek belang mee gediend en de overheid dient zich dan ook terughoudend op te stellen. Graag een reactie van de regering hierop.

De ontwerpverordening verplicht een aanbieder van gekwalificeerde certificaten dat zij jaarlijks een verslag overlegt van een door een erkend onafhankelijk orgaan uitgevoerde veiligheidsaudit. Dit gaat ver en kan kostenverhogend werken. Bovendien heeft de Digintar-zaak laten zien dat een jaarlijkse audit veiligheidsincidenten niet kan voorkomen. Zijn er geen andere maatregelen denkbaar die de veiligheid bevorderen? Hoe kijkt dat regering hier tegen aan en hoe wordt voorkomen dat deze kosten aan de burger worden doorberekend?

De commissie ziet met belangstelling de reactie van de minister tegemoet. Zij verzoekt deze reactie binnen de termijn van **vier weken** te mogen ontvangen.

Hoogachtend,

Prof. mr. J.W.M. Engels

Voorzitter van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis der Koningin